

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΥΡΙΑ ΣΤΑΘΑ . Υπό Αθκ. Ζάρκου. — ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ. ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ; Έκ του Γαλλικού, Σονίχ. υπό Σ. Κ. — JULES LEMAIRE. ΕΛΛΗ. υπό Η. Α. Γεωργιάδη. — Η ΝΕΟΤΗΣ ΤΟΥ ΒΕΡΝΑΡΔΙΝΟΥ ΣΑΙΝ ΠΙΕΡ τίλος υπό Α. Ζ. — ΠΟΙΚΙΛΑ. — ΠΑΙΡΝΙΑ ΡΟΔΟΜΦΟΥ ΛΙΝΔΑΟΥ, BALDWIN, Μοθ. εκ του Γερμ. συνίχια υπό Κ. Βαζυρούλη, καθηγητού. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΚΑΝΘΙΔΟΣ. — ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ. — ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ.

Τυπογραφείον Α. Γ. Εὐστρατίου, ὁδὸς Πραξιτέλους 2

Ν. ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΚΑΝΘΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ - ΤΕΡΨΙΣ

1899

Ν. ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΥΝΑΓΟΜΗ

Εκδόσις προσηλ. ἀρ. 8
διὰ τοὺς μαθητὰς α' ε'
Ἐξάμηνος καὶ τρίμη-
νος ἀνάλογος.

ΑΚΑΝΘΙΣ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ—ΤΕΡΤΙΣ

ΕΚΔΙΔΑΤΑΙ
δὲς τοῦ μηνός.ΔΙΕΚΟΥΝΕΙΣ
Ὅσος ἐκουφᾷ : 30 Α

Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν.

Κατὰ τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας, καθ' ἃς τίμας ὁ χριστιανικὸς κόσμος δοξάζει καὶ εὐλογοῖ τὸν Σωτῆρα αὐτοῦ, Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ἐδηξήσαντα ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πλάνης καὶ τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν ἁγιοσμόν, ὃν δυνάμεθα νὰ μὴ ἀναμιζώμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἀσθενῆ ἡμῶν φωνῇ εἰς τὴν καθολικὴν ταύτην προσευχὴν, οὐχὶ ὅπως ἐδιδάσκοντο τοῖς νεοῦς ἡμῶν συνδραμητῆς, πράγματα γνωστὰ καὶ καθ' ἑκάστην διδασκόμενα, ἀλλ' ἐκ σεβασμοῦ καὶ καθήκοντος.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀνῆκε εἰς πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας καὶ εἶναι ὁ τέλειος τύπος πρὸς καθολικὴν ἀπορίμωσιν. Ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τῷ 750 ἀπὸ κτίσεως Ρώμης ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγουστίνου Καίσαρος, ὅτε ἡ διασθερὰ τοῦ ἀρχαίου κόσμου εἶχε φθάσει εἰς τὸ ὑπατοῦ αὐτῆς σημεῖν κατὰ τὸ πρᾶκτοῦ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἴτος, ἐπὶ τρία ἰτὴ ἐκέρυζε νῆας κοινωτικὰς ἀρχαί, βέβαιον ἔχον τὴν αἰώνιον ἠθικὴν, ἀναγγέλλων δὲ αὐτῆς τὴν βασιλείαν τοῦ ἀγαθοῦ. Ὡς διακρὸν δὲ συγκανερῶσεως ἀπάσης τῆς ἀνθρωπότητας εἶθε τὴν ἀγάπην. Ἄπας ὁ βίος αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ διδασκαλία Του εἰς μένει τὴν ἀρχὴν ταύτην στηρίζεται. Ὅποια γλυκότης! Ὅποια ἀγάπη εἰς τὸν βίον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ! Ὅποια ἀγία χάρις εἰς τὴν διδασκαλίαν Του! Ὅποια ὄψις εἰς τὰ ἐξώματά Του! Ὅποια παρουσία πνεύματος, λεπτότης καὶ ἀκρίβεια εἰς

τὰς ἀπαντήσεις Του! Ἐν μέντοι τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ βασιλεῖαι ἡ τελειοτάτη ἁρμονία θελήσεως καὶ νήσεως καὶ μόνος αὐτοῦ εἶναι ἡ τελεία ἀγαθότης. Καλῶν τὰ καιρία περὶ αὐτόν προβάλλει τὴν ἀθωότητά των ὡς παράδειγμα. Ἄν δὲ παραγγίλλει εἰς τοὺς ἀθρώπους πρὸς ἀποφυγὴν τῶν παγίδων καὶ τοῦ ὄλλου νὰ ἦναι φρόνητοι ὡς ὁ ὄρει, παραγγίλλει συγχρόνως αὐτοῖς εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν νὰ ἦναι ἄγνοι ὡς ἡ περιστερὰ. Ὑπεραγαπῶν τοὺς ἀθρώπους καὶ θεραπεύων αὐτοὺς ἐκ διαφόρων νοσημάτων ἔπραττε τὸ θέλημα τοῦ ἐν Οὐρανῷ Πατρὸς του, γινόμενος τὸ παράδειγμα τῆς ἐπίλογιμης εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὑποταγῆς· λίγων δὲ ὅτι μόνον ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν θύναται νὰ ἦναι ἡνωμένος μετ' αὐτοῦ, εἰδασκε νὰ ὑποτάσσεται εἰς τὸν Θεόν, οὐχὶ ἐκ φόβου, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης ὡς πρὸς ἀγαθώτατον πατέρα· καθὼς καὶ εἰ ζητοῦνται παρ' αὐτοῦ τὴν πλήρωσιν τῶν ἀνεγκλῶν ἡμῶν, εἰδασκεν ἡμεῖς, προσευχὴν πλήρη ἐνείας εὐγνωστίας καὶ βαθύτατος προσευχῆς διὰ τοὺς ὄπλους τῶν ἀθρώπων, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑψηλότεραν πασῶν τῶν προσευχῶν. Ὅπως δὲ κίλλιον συγκαταεῖ τὴν προσοχὴν τῶν ἀθρώπων καὶ καθιστῆ ζωρότερον τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, ὡμίλει διὰ παραβολῶν καὶ ἀλληγοριῶν. Ἡμέραν τιὰ κηρύσσει τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην· ἀκαὶ τίς ὁ πλησίον οὗτος, ἐρωτῆ ὑποκριτικῶς εἰς τῶν γραμματέων.— Θὰ εἶ τὸ μάθη ἀποκρίνεται ὁ Ἰησοῦς καὶ λίγει αὐτῷ τὴν παραβολὴν τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου. Διὰ τοιοῦτου τρόπου κλείων τὸ στόμα τῶν σοφιστῶν, εἰδασ-

Παραγγέλια δέχρονον θέρυον θρημάτων, έπτα προπάγγλυν.

— Είνε ό θρυς, είνε ό θρυς! είπεν ή Έλλη ό; τρέιγομεν.

— Άνόητη άπήνηται ή Μισίς, μήπως εί θρυς περιπαύσων;

Είδον τότε εισερχόμενον τον Θεόδωρον, κρατούμενα ανά χείρας φανός, όστις διευθύνει προς τό έρην έλαθε τούς πλακούντας και καταβρόχθησεν αυτούς μετ' έθους λίαν εύχαριστημένον ανθρώπου.

Η Έλλη άρχισεν ένω της κρύτης αυτής.

— Ό, είπα και έγω σί ύπαιθρον τόσον άγόν και ήγιον! έν φρεσίτου κλέπτων τούς Θεούς μή φέρεις δυστυχίαν είς τήν πόλιν;

— Ό θρυς είνε άνοητός, άπικρήθη ό νεαίρος χωρίς να παραγγεί και έν θά πάγη τον μητι αυτόν, μή έκαμε τούτω γνωστόν ό; θρυς.

— Τούτω συμβαίνει είπεν ή Μισίς, διότι έν ύπέρχει έως θρυς.

Άλλ' ή Έλλη έπίστευσε είς τούς λόγους του Θεόδωρου.

— Έάν ό θρυς ήδη άποκρούη τής προσηγής έμών, διευθίθη, τούτω προέρχεται ή ένδειν της άμελείας και βραδύτητας της Μισίως, ήν διακύνει κενώσων τον πύπλον, ή είδει ρίπτει λίθους έν τή έρην φρεσί.

Και ήθέλησε μειωμένη την προς αυτόν φιλίαν της.

Η οικία των Άρρηθρών κειμένη επί τινος γωνίας της Άκροπόλεως, περιέχεν είς τής ένω νεώτερας της εύχαριστήρια να θεώσων από του έωματος είς έκαστον πιστεύοντα πύχως κάτωθεν αλάτων την κλαύσαν, είς ήν εί νεί έγγραφέοντο είς τον έρμον, την πόλιν και τό πόζον.

Η Μισίς συνέχως ένεγκαιωμένη επί του μικρού τείχους, έόμαιεν έκεί επί δύο θρυς. Η Έλλη έπίστευεν ότι πρό παντός έλυπέτο, διότι έν ήδόνετο να ζή έν μέση του θηρύου και της κινήσεως της ζώης.

Ήμερον τινά, είλε την Μισίδα, ήτις ύπαιθρουσα έαυτήν μόνη, είρυσεν έκ του στήθους

αυτής έπιστολήν, να την άναγνώσκη άπλήθετος και μετά τινος άνηυχίης, ώς έν έρεθείτε μή φοραθή.

— Τι είνε αυτό; τή είπεν πλησιάζουσα.

Όλο τά βόδια έρωθής βούδς ήθεσεν παραγγέλια επί των περιών της ώραις Μισίως, και άνεπιτηδέτως ήθέλησε να κρήση την έπιστολήν.

— Δός μου αυτήν τή είπεν ή Έλλη λίαν εύθερά.

Και ή Μισίς ύπέκρινεν. Ητο έπιστολή του φίλου αυτής, ήτις έγραφε: «Και έγω άκούσων πολυαγοπηρία μου, άνω και τέκονοι. Η Θεά είνε πολύ σκληρά να εί έρπάζη από έμά και να μή βλάπω πλέον τούς κενόχρηστους έρπαδμούς σου και την έρηνου στήχους ένδοξίαν κέρην σου. Διότι να μή έύωμαι ώς έν τών βελών μου να πετάζω είς τον αήθρα μάχη σου!...»

Τή έγραφε λοιπόν; έρώτησεν ή Έλλη. Και πώς, δια τίνος μεσίτου, ή δια τίνος έόλων έύωσαι να συνειδέσων αύτω; Είπέ μου τή πάντα. Θέλω να τή γνωρίσω.

Η Μισίς διελόθη είς δύο θρυς:

— Μή με έπαλήθετος πάρην Έλλη. Θα και έκμισσησθώ τά πάντα. Έστειλέσων τά βλίγμα, κενώσων να διακρήσω έν τή πλακότη μετάν των γυναικώμενων ήνω, έαύτων, έν άγρον. Και έκείνος άναμειβόμενος άσάτως με άναγνώσει. Γνωρίζει μάλιστα, πώς είνε ή θρυς του έωματος μου. Πώς; Τό άγρον. Έως με είλε κάποτε είς τή θυρίδα αυτής, ότι παραμείνω κατά τής άνοης του ήλιου. Νόστα τινά... —

— Ό! έκμείωμεν βέβαιως, σί σέ έραζόμεν. —

— Ότε, έρωπινθήην από σφιγγαλό. Ητο βίβλος σκυρλίαν επί του τείχους του μικρού μου έωματος. Τού βίβλος τούτου... συνέλαθε τά κρημάχια... έν αύτω ήτο προσέδωμένη έπιστολή. Είνε τούτω πιστόμα (όικό μου);

— Και τή άπικρήθη;

— Θα άπίθηνεν άνω τούτου, και έν θέλω να άποθήνη... Περιέμενον άπάντησων και με ύπεδάσανε δια τίνος μέσου ήδόνετο αύτη να περιέλλθη είς χείρας του. Ω, ήτον άπλοίστατον. Προέ-

είτα την έπιστολήν μου μετά μεγάλου λίθου είς τό έκρον μικρού νήματος και έρπασε αύτην να κατέλλη και να ανλισθή βραδίως από του ύφους του ύπερφου.

— Και τό νήμα τούτω πύθεν τό έλαθε;

— Μή θρημάτη, τό έλαθεν έκ του καλήθου, ήρ' οι εύρίσκονται είς παντούς τούς μάτοζοι, οι χρησιμοποιούσαι δια τό κέντημα του πύπλου τής Θεάς.

— Μισίς τί έρραζεις; Πρέπει όπω; ήτις τις έρραζεις είς την θείαν Παρθένον, να ήχη καρδίαν άγρον έν ή να ζή ό προς αυτόν και της γυναικίαν γην έρως. Και οι μόνον δια θρηματίταις την καρδίαν σου χέρην αύτης έθικον, αλλά μεταχειρίζωνται έκέρ κινήματα, όπω έόναται να της προσέλλη, άναμειβόμενα άνηκοντα είς αύτην!

Όμοι! φροσύμη: μή άργησθή έναντίον ήμώ έντα σου.

— Άλλά είπεν ή Μισίς: άγαπή την Θεάν και τό γνωρίζω. Δέν θα άργησθω περισσότερο: τής έων θα άργηζόμεν ήγώ, έν κατά τό θρυς έργαζόμεν είς τον κήπον του πατρός μου, πηγιόν έκ τήχης μου έρραζε όλίγο: μαλλίον ή νήμα έκ της άπράκτης μου.

— Δέν ένειδή καν τί λίγω, είπεν ή Έλλη. Όρωλον άναμειβόμενος να σί καταγγίλω είς τόν άρχοντα βεσίλαιο. Άλλά τό κακόν έγίνετο ήδη. Ήπειτα σί άγαπή άπόρη και έν θέλω να γίνω πρόξενος είς σί αύχονα και άύχονα: πρώτος έρμος έόμοι την ύπόχρησιν, ότι έν θέλεις γράψην είς τον νήν αύτου.

— Σί τό ύπόχρησιν.

— Τούτω έν έραμ: Δέν θα έγγίστε πλέον τον πύπλον και θα τόν κενώσων μόνη.

— Όπως σί άρραμ είπεν ή Μισίς, κατά βέθος λίαν εύχαριστήρια, μή έχουσα πλέον νήν να πρήθ.

Έξ έλλου ή Έλλη ήγάλλετο, έύση είς τό είλε ή μόνη έργατίς του έρην πύπλου.

Έν τούτοις άρραμ είδης, ότι άπικρήθημα πλόη Ηεροκλή έόλων προς της Άττικής και ότι ό Θεμιστοκλής άνωμέθη άνωστατος άρχηγός

του στρατού και του Έλληνικού ναυτικού. Ό στρατηγός ήθρον είς την οικίαν τής Άδριανής, όπω ένεγκαιωθή την Έλλη.

— Άναμειβόμενος τή είπεν, και άγρον έν σί Θεοί μου έόσωσι τής νήαν, είτε καν, έν θα έπιστρέψω.

Η Έλλη ήταμειβόμενος έκ χαρής και ύπερηφάνειας.

— Ναί, φίλτατε πάτερ. Θα νικήση και θα έπανακμήσων είς την πόλιν. Μοί φύνεται, ότι κατά τινος τρίπον τούτω ήπαρτάται από έμά έν, δια του έρην πύπλου, οι τόσον κενώσων μου χείρας κρατούσι την τύχην της πατρίδος, ή οι ζήλωσ δια του έρηνου θα κενώσων τής έρην μεροσός Θεοί κατακύνων δια τής χείρας της Άθρηνας τούς άνηκοντα, έκεί κάτω είς την κενώσων θάλασσαν, και καταστήσει εύκαλυπτόρας και εύτοχυροσώρας τής κινήσει τών πύπλων.

Και από της ήμερας έκείνης, ή Έλλη ήθέλησε έργαζόμενη τόν έρην πύπλον μετά τούτου ήθέλω, προσοχής και πύθου, ώπε μικρόν κατά μικρόν άρχιση και θα έλαγέ τις, ότι μέρις της ψυχής και της πούθς αύτης, μετεδίδετο είς έκαστον πύγμον του κενώσματος. Και ή Μισίς άργρον, έκμείωμεν έχείν από πρώτης μέχρης έσπράς, ή έν άνθρώρ καλλοπή αύτης άπίθωνε χείρη τή ήμερα άρραμώτα.

(άκολουθεί) Η. Α ΓΕΩΡΓΙΑΝΝΗΣ 7-7

ΚΑΜΙΛΛΟΥ ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ

Η ΘΕΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Έν τού συγγράμματι Ο ΘΕΟΣ ΕΝ ΤΗ ΦΥΣΕΙ

Κατά μετάφρασιν ΔΙΚΑΤΗΡΙΟΥΣ ΖΑΒΚΟΥ

Σύμφω, λόγος, καλλιτέχνης, οι άριστοί εν είς τήν έδουκαλίαν τών ήθέλων έλλήνων και

καίνοι, ὧν ἡ εὐγένεια ἕκαστα συνίσταται ἐν τῇ
φυλικῇ αὐτῶν καρτερῇ οὐδέποτε ἀφαιρούσι, κυ-
ρίως εἶπεν, εἰς ἀριστέτην τινὰ τάξιν, ἀριστέτην
τινὰ βαθμὴν τῆς κοινωνικῆς ἱεραρχίας. Ἐξήλθεν
ἀδιακρίτως ἐκ ποσῶν τῶν τάξεων, ἐκ ποσῶν τῶν
κλάσεων, ἐκ τοῦ ἰσοσταθμοῦ ἢ τοῦ ἄγροῦ, τῆς
καλλότητος ἢ τοῦ μεγαλοπρεποῦς μεγέθους.

Οἱ πειστήματα, κατέλαθον ἰδίως τὰς ἐξέτασις
θεοσίας, καὶ εὐδαίμων διασχίσεις ἴσων ἄλλως καὶ
ἀν ἤτο ἀνυπερβλήτως κατ' ἰσικράτην, ἐβουλόθη
νὰ περιεβόλη, πρόσκομμα εἰς τὴν πορείαν των.
Αἱ διασχίσεις αὐταὶ πολλὰκις φαίνονται, ὅτι ἡ-
πέρησαν οἱ κάλλιστοι αὐτῶν βοήθοι, διότι ἐνέφυ-
κασαν αὐτοῦς νὰ ἐπιδείξωσι πᾶν ὃ, τι ἤταν ἰκα-
νοὶ νὰ διαπράξωσι διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας καὶ
καρτερίας, καὶ ἐξήγγισαν τὰς δυνάμεις αὐτῶν
ἄλλως διὰ παντός θὰ ἐφθίβοντο. Τὰ παραδείγ-
ματα τῶν προσκομμάτων, ὅτινα ὑπερέβαλον καὶ
τῶν θεϊμάτων, οὐκ καθήγαγον, εἴνε ποσοῦτα
ὅστε ἀποδεικνύουσι μόνον ἰσοκλιτύνησιν τῆς βί-
ου: ἡ καλὴ θέλησις τὰ πάντα ὑπερνική.

Πλείστοι τῶν διακρινόμενων εἰς τὴν ἐπιστή-
μην ἐγκλιθήσαν εἰς κοινωνικὰς τάξεις, ἔσονται
ἐπισημῶς προσεβόησεν τὴν νὰ ἀπαντήσῃ ἰσοχρόνι-
τινα, πάλιν ἢ ὀλιγώτερον ἱστορικονικῆς ἐξο-
χότητος.

Ὅπως προσήγονται ἢ ἢ ἡμῶν ἐνταῦθα, εἰς τὴν
συνέστατον πάντως, οἱ μεγάλοι χαρακτήρες, ὅτινας
ἀπὸ τοῦ βίβλους ἀραιοποιῶν τάξεων ἀνέβησαν
εἰς τὴν κυριαρχίαν τῆς ἐπιστήμης: Ὁ Κίπλερ-
νικος, οὐδὲ ἀραιοποιῶν Πολωνοῦ ὁ Γαλιλαῖος κα-
ταδικάζοντες χάριν τῆς ἀληθείας ὁ Κίπλερς
οὐδὲ καπῆλον γερμανοῦ, καὶ αὐτοῦ ὡν ὑπερήτης
εἰς ἀπῆλθον ἐν ταλαιπωρίαις καὶ ἀσκήσει
διεπείθετο πάντα τὸν βίον ὁ Ἄλμπέρτ, παι-
δίον ἰατρικόν, εὐρήθη κατὰ χειρομην τινὰ νίκασιν
ἐπὶ τῆς κλίμακος νεοῦ, καὶ ἀνατρεψὶν ὑπὸ τῆς
γυναικῆς ὑλοποιῶν τινος ὁ Νεύτων, καὶ ὁ
Λαμπλάκιος, οὐδὲ, ἰκάνοντες μὲν μικροῦ τινος ἰστο-
κλήτου τοῦ Grantham, ἐν Ἀγγλίᾳ, οὐδὲ οἱ
ἰνδοῦς τινος χωρικοῦ ἐν Αὐστρῶν ὁ W. Her-
schel, ὁργανοποιῶν ἐν Halifax ὁ Ἀργώ, ὁ
εἰς ἀραιοῦσι ὄλον αὐτοῦ τὴν ὄψιν εἰς τὰς καρ-

τερικὰς μελίτας τῆς τέττητος του ὁ Ἄντιπ
ἰσχυροῦς ἐν ἀστρονομίᾳ ὁ Humphry Davy,
ὕπερτης φορμακικοῦ τινος ὁ Faraday, ἐρ-
γᾶτες βιβλιοποιῶν ὁ Διότριος οὐδὲ μαθητικοῦ
ἐν Langres ὁ Φραγαλίνος ἀρχαῖος τυπογράφος
ὁ Κυβίτης, Geoffroy Saint Hilaire καὶ ἰκα-
τὸν ἄλλοι ὁ φυσικὸς Hantefouillo, οὐδὲ ἀραιο-
ποιῶν ἢ Ὁρλεάνος ὁ Cassendi ἐνδοῦς χωρικοῦ
τῶν Κάτω Ἀλπιῶν Haug, ὁ δοντολόγος,
οὐδὲ ἰσχυροῦς ὁ Βερρὸν, ὅπως ἐπίχει κα-
τεργητικῶν ἔσται ἐπὶ τὸ στήθος, ἵνα ἐγείρηται
πρὸς καὶ ἰσχυρὴ τὴν ἀσκήσαν των ὁ χωρικὸς
Wanquelin χωρικὸς τοῦ Ἁγίου Ἀυδρίου ἐν
Hobersdorf, ὅπως ἄραιο ὑπερῆσαν ὑπερήτης ἐν ἰσ-
χυροῦς γερμανικοῦ εἰς τινὰ ἰσχυρὴν ἤσαν
εἰς Πρωσίας ἔσται μόνον τὴν κῆσαν αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ ἄρου καὶ ἐν τῶν ἰσχυρῶν εἰς τὸ θελόκῆν του Χει-
ροεργῶν ὡς ὁ John Hunter, Amboise Paré
καὶ Dupuytren, ἔξ ἄραιο ταπεινοῦ γένους ἰσ-
χυροῦς. Διαχρῶνται περὶ τοῦ Dupuytren,
ὅτι καὶ ἔν ἰσχυρῶν ἰσοκλιτύνησιν εἰς τὸ καλλίον
τῆς Μαστίχης, συνῶμαι μεθ' ἰσχυρῶν τινῶν φυσικῶν
τοῦ εἰς θαλάσσιον, ὅτινας πάντα τὰ κατὰ ἔσται
πρὸς ἀσκήσαν, μὴ τράπεζα καὶ εἰς τὴν κλί-
νην, ἔρ ἔξ ἰσχυροῦ ἀναπύουτο κατὰ σειράν.
Οἱ πῆρες αὐτῶν ἔσται οὕτω γλίεχρον ὅστε ἰσχυ-
κίλῆστο πολλὰκις νὰ ἀπῆλθον ἔξ ἀπῆλθον ὄρτων
καὶ ὄδατος. Ὁ Dupuytren ἔργαται τοῦ ἰσχυρῶν
των ἀπὸ τῆς τέττητος ὄρτων τῆς πρῆλας. ἔσται
ἔξ γνωστότατον ὅτι ἰσχυροῦ ὁ μέγιστος χειροε-
ργῆς τῆς ἰσχυρῆς του. Νὰ ἀναφῆραται ἀκόμη τῶν
Yves Foville, οὐδὲ βίβλους τινῶν ἐν Ὁρλεάνος
Comrad Gessner, τὸν φυσιολόγον, οὐδὲ Βερρο-
νίον εἰς Ζυρίχην νὰ ἀναφῆραται τὸν Πάτερ-
Ρομῶν, τὸν Σουηδοῦν, τὸν Βελγῶν, τὸν
Ρουσοῦ, τὸν Μιλῆρον, τὸν Βουαρρόν, μεγάλου
ἀθλητῶν τῆς διακρίσεως, ὅτινας ἀνιτρεψὶν ὄλ
μόνης τῆς νοσητῆς αὐτῶν δυνάμεις, τοῦς προ-
μῶν, ὅς οἱ σῆλῆς τῆς κοινωνίας ἰσχυροῦν ἐν
τῇ μέσῃ τοῦ λαοῦ.

Θὰ ἦτο ἡμῶν ἰσχυροῦ νὰ πῆραμεν ἀπελεύ-
τηρον πᾶσιν τοιοῦτων προσκομμάτων. Εἰς
πάντα τὰ εἰς τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας, εἰς τὰ

τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς καλὰς τέχνας, τὴν φι-
λοσοφίαν καὶ τὴν πολιτικὴν εἴνε ποσοῦτα, ὅστε
εὐρίσκονται τὴν ἐν ἀρχαῖοις τινὰ ἐκλογὴν νὰ
κῆσαν ἐν τῇ μέσῃ τοῦ ὄντως ἀπῆλθον τοῦτου
πλοῦτου, τῶν ἐν γυνῶν ἀδερῶν, ὅτινας ἀραιο-
λοῦσι τὴν ἐπιστήσαν των εἰς τὸν αὐτῶν ἔσται
περὶ τὴν ἰσχυροῦ καὶ τοῦς ἀκαμάτους ἀγῶνας.
Ἄραιο π. χ. νὰ βίβλους τὴν ἐν βλέμμα εἰς τὴν
γυναικῆσαν, ὅπως ἰσχυρὴ μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν
μεγάλων ἀνακαλύψεων, τὸν Χριστόφορον Κολόμβ-
ον, οὐδὲ γυναικῆσαν ἔσται ἐν Ὁρλεάνος τὸν Κεῖν,
ὅπως ὑπερῆσαν ὑπερῆτης μικροῦ τινος ἀπῆλθον καὶ
τὸν Livingstone ὅπως ὑπερῆσαν ἰσχυροῦς ἐν νο-
μαστικῶν ταπεινοῦ περὶ τὴν Γλασκώβη. Μετὰ
τῶν πατρῶν Γρηγόριος ὁ Ζ'. εἰχε πατέρα ἰσ-

χυροῦ, Σίλβιος ὁ Ε'. ποικίλων, καὶ Ἀθηνῶν ὁ
Ζ', ποικίλων λευκοῦν ὁ Ἀδριακός, κατὰ τὴν
κατὰ οὐτοῦ πειστήματος ἢ ὅστε εἰς ἀγορήσῃ
ἔσται τὴν ἀκαμάτου εἰχε τὴν συσθεσίαν νὰ
προκομῆται τὴν μαθητῶν του εἰς τὸ φῶς τῶν
φῶν τῆς πόλεως.

Διὰ μόνον τῆς ἐλευθέρου ἀκαμάτου τῶν ἰσχυ-
ροῦ δυνάμεις, ὁ ἀνθρωπῶν ὄνεται νὰ ἀπο-
κῆσαι τὴν γυνῶν καὶ τὴν πύραν, ὡν ἡ ἐπιστή
γυνῶν τὴν φρόνησιν, καὶ ὅπως ἐλεγεν ὁ Φραγ-
κλίνος, εἴνε μάταιον τὸ νὰ ἰσχυρὴ τις, ὅτι θὰ
εὐρήθη ἔσται ἰσχυροῦ καὶ ἀνεν ἀκόμῃ εἰς τὴν κῆ-
σαν τῶν ἀραιοῦν, ὡς τὸ νὰ ἰσχυρὴ, ὅτι ὄνεται
νὰ θῆρησιν αὐτῶν ὅστε οὐδέτις κῆσαν ἐβίβλους.

ΠΑΙΓΝΙΑ

24.

Κρητικῶν σουβλὶ καὶ σῆρῆνον ἀραιο.

ΔΑΞ. ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΥ

Ὅσο θῆρησιν βροτανίου
εἴχε μίση ὀτὴν κεφαλῆ του
ἐν τῇ κεφαλῇ μου βροτῆς
μεταβόλων κατωκίαν
καὶ με εἴχον δυσκολίαν
κῆσαι ἀπ' ἔξ ἀπ' τὸ κεφάλιν
ἰσχυροῦν ὄλ πάλιν
νὰ με ἀποκεφαλίσει
μεταβόλων εἰς ζῶν
ἀραιοῦ καὶ με γυναικῆσαν.

25.

Σ' ἀκαμάτου μ' ἀκαμάτου
πάντα με εἰς πῆρα
Κ' ὄταν κομῶσι εἰς τὸ φῶς
πάλιν κομῶσι μου μόνον.

ΝΙΣΣΟΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ

Έχουμε τον κατωτέρω πίνακα, ἐν ᾧ ἕκαστος ἀριθμὸς ἀπὸ 1—24 ἔχει ἀντίστοιχον ἐν γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.

Α	Β	Γ	Δ
1	2	3	4
Ε	Ζ	Η	Θ
5	6	7	8
Ι	Κ	Λ	Μ
9	10	11	12
Ν	Ξ	Ο	Π
13	14	15	16
Ρ	Σ	Τ	Υ
17	18	19	20
Φ	Χ	Ψ	Ω
21	22	23	24

Εἰς τὸν πίνακα τοῦτον εἶρε τοὺς ἀποτελοῦντας ὄμοιόν τι ζεύγητον ἀριθμοὺς, ὧν ἕκαστος ἀντιστοιχεῖ πρὸς ἐν γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου, εἴ ἢ ἀποτελεῖται ἐπισημὸν τι ὄμοιον ὑποδεικνυόμενον τῷ ἀναγνώστῃ.

Ὅταν εἶρε εἰς τὸν ἀριθμὸν 114 (εἰς 8 μέρη χωριζόμενον) τὸ ὄμοιον ἀρχαίου Ἑλλήνου φιλοσόφου.

Εἰς τὴν ῥάχιν τετραπίδων καθ' ἑκάστην μὴ τερτί.

Ἄλλ' ἑρωτησιαμένον

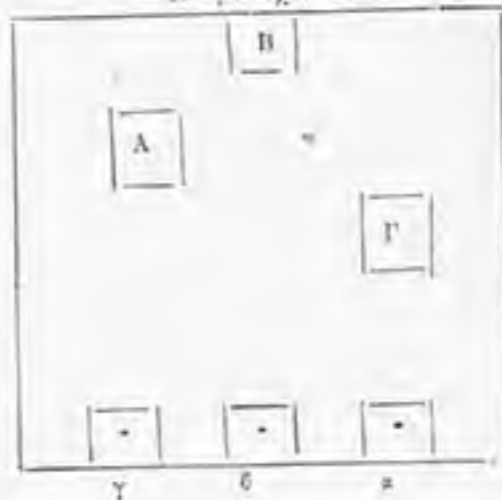
Καὶ ἀναγραμματισμένον

Εἰς τὰς χεῖρας ἐμποδίσαν βλάπεις — με καὶ ἰαπορίαι

Γέρρος.

ου	ου	ου	ου	ου	ου
ου	Π	ου	πῆν	ου	ου
ου	ου	ου	ου	ου	ου

Τὰ τρία σχολεῖα.

Ἐκαστὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ περιβάλλου περιχλείεται διὰ τοίχου, ἐπέχρουν 3 σχολεῖα : Τὸ Α, Β, Γ. — Ἐκαστον τῶν τριῶν αὐτῶν σχολείων ἔχει ἴσον γωνιοστῆριον καὶ τὸ μὲν σχολεῖον Α, ἔχει τὸ γωνιοστῆριον α, τὸ σχολεῖον Β, τὸ θ, καὶ τὸ σχολεῖον Γ, τὸ γ. Ἐπειδὴ οἱ αὐθιγὰ τῶν 3 σχολείων Α, Β, Γ, ἔν θι- λουσι εἰ μαθηταὶ αὐτῶν χεῖρον τῆς τάξεως ἐὰ συναντῶνται ποτὲ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἰδέῃ, ἀπερρίσσαν ἐὰ χωρίζων ἕκαστος ἐκ τοῦ ἴσου σχολείου του εἰς τὸ γωνιοστῆριον του ἀνὰ μίαν ἀτραπὸν, αὕτως ὡστε οὐδένα ἢ μίαν ἐὰ τέρμη τὴν ἄλλην ἀτραπὸν καὶ τοιαυτοτρόπως εἰ μαθηταὶ τῶν τριῶν σχολείων ἐὰ παραίνωνται εἰς τὸ γωνιοστῆριον των χωρὶς ποτὲ ἐὰ συναντῶνται ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἰδέῃ.

Τίνα τρόπον ἐχάρησαν τὰς ἀτραποὺς αὐτῶν;

Γνωστὸ ἴματι βασιλόπουλο καὶ πολιορκησιμένον Πικηταὶ μὲ ἔργων μεγάλοι καὶ μικροί. Μὲ ἂν εἶνα μόνον γράμμα μου ἀλλοῦρα χωρὶς κάπον, Καὶ π' ἄλλα συναλλάξοναι τὸν ἰδικὸν τοὺς τόπον. Πῆρα μικρὴ ἢ κερδὸν μου ἔγινε παρθεῖς. Ἐγὼ εἰ εἴρισκα εὐκόλα σὺ, θὰ δυσκολοῦθῃς.

Νὰ σχηματισθῇ τρίγωνον ἐκ λέξεων εἴς καὶ φέρου, τῶν ὁμοίων λέξεων ἢ πρώτη εἴς 7 γραμμάτων ἀποτελούμενη νὰ φέρῃ τὸ ὄμοιον ποταμοῦ τῆς Ἑλλάδος ἢ δευτέρου πόλεως μικρῆς Ἀσίας ἢ τρίτη νὰ ἐκφράξῃ αἰσθημα, ἢ τετάρτη νὰ ᾖ ἐπιθετικόν, ἢ πέμπτη ἀκωνομία καὶ ἕκτη ὁμοσύνη.

Συνώνυμον

- Πρὸ τὸ θέλει :
 - Τὸ θέλω μὲ ζήτησιν : τὸ θέλω εἰς σ' εἶπὸν
 - Κι' ἄλλα πρὸ καλλίτερα, τὸ θέλω σὸν καθίνα
 - Πῶς τὸ θέλει :
 - Τὸ θέλω νάνε πετοῦμενον, τὰ ἔμοια ἐὰ θέλω
 - Γράμματα ἐὰ μὲν ἐμυθε καὶ ὅμοια πολλὰ ἐὰ λέγῃ
 - Γιατί τὸ θέλει :
 - Γιατί : Τὸ θέλω γὰρ διασκίβασιν καὶ συν- [τροπὴ συνάμα
- Νὰ μὲ ζήτησῃ πρῶτ, πρῶτ μὲ τὸ γλυκὸν του ὄμοιον.

Νὰ σχηματισθῇ μὲ πέντε βαθμίδας κλίμαξ, τῆς ὁμοίας τὸ ἐξῆς ἐκείας νὰ φέρῃ τὸ ὄμοιον βασιλείας τῶν Βαβυλωνίων, τὸ ἀριστέρον ἐκείας νὰ φέρῃ τὸ ὄμοιον πόλεως τῆς Ἀμερικῆς, ἢ ἐνὶ πρώτη βαθμίδι ἢ ἐκ τεσσάρων γραμμάτων ἀποτελούμενη νὰ φέρῃ τὸ ὄμοιον πόλεως τῆς Μικρῆς Ἀσίας ἢ δευτέρου τὸ ὄμοιον γαστρίου τινος ἢ τρίτου τὸ ὄμοιον ἐπισημῆματι, ἢ τετάρτη εἶδος φυτοῦ καὶ ἢ πέμπτη ἢ τελευταία ὄμοιον ζῴου.

ο	ο	ο	ο
ο	ο	ο	ο
ο	ο	ο	ο
ο	ο	ο	ο
ο	ο	ο	ο
ο	ο	ο	ο
ο	ο	ο	ο
ο	ο	ο	ο
ο	ο	ο	ο
ο	ο	ο	ο
ο	ο	ο	ο

Αὔσεις

13ου

Γυναίξιν κέρμας ἢ αἰγῆ.

14ου.

15ου.

Διγίνης ἢ κωνικῆς φιλοσοφίας.

16ου.

Διονύσια.

17ου.

Πεντάλη,

18ου.

Βίβλος

19ου.

1 8 9 0

20ου.

χ = ρ ι ε

ι ρ ι ε

ρ ι ε

ι ε

ε

21ου

*Αν Κάμντε Αρχήν Νά Θίλητε Ίε, Σίε Διδόκαλος Ίκανός, Δίθετε Αφορμήν Σχολαίων Κάρντε Απέφραση, Λοκίόν Ίσχυρίν, Απνρ- κήθητε Τά Είς Ρυάκια Ψυθρίζοντα Ίε Σαλλε- γίμενά.

(Τα πιν λόγου, ές ελάθμεν ή σχημάτις καλ- λήτερα είνε ή άνω).

22ου

Θήρα, θήρα, θήρα.

ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΔΙΝΔΑΟΥ

BALDWIN

Μετέφρασις έκ του Γερμανικού

ΥΠΟ

K. ΒΕΤΣΦΟΥΑΗ

Καθηγητού.

καί έχι ώς έκατομμυριούχον, ολλέπιτε τή εζή- τησε χεράματα ολλέπιτε τή ώμίλησι περί του πλεόντου του άλλά και έν τόν περιουσίτω δου- λικώς ώς τόν είνον συνειθείσι οι Παρισίολ φίλοι του. Πολλάκις έτε εβράδουε τήν προθεροθεσίαν ύραν ό Βάλλουν έρχίζε νά τρώγη μόνος του και έπέκειζε τόν οικόδεσπότην του διά τό κρέμασμα τής κουτίλας και ό Φέρβος τά ιδίεστα αούτά έν τή ύβρι είπω μετίζων κελκώγέθως. Ό Βάλλ- δουν είσόγαγε τόν γέλωτα και τήν εύθυμία είς τό μεταγαλλικό επίτι τοί έκατομμυριούχου και αούτοι οι ύπερβαί μετεβλήθησαν και ύπέ- κουν μετá προθυμίας είς τόν γαλαστόν ξίνον, έστις είνε ύπεδουλώση τόν αιδήτην των.

Θά είνον παρίλθι είντω έξω μήνας έτε, έπί- π

ραν τικά έπίστραφεν ό Βάλλουν παρά τήν συν- φθειάν του ένωρίτερον είς τού Φέρβου. Ό έκα- τομμυριούχος εβρίσκατο ίδη έν τή είαση, έπίτι Ισκόκει να έγερθή ένωρίς τήν έπομένην πρηναν πρής κωνγασιών είς έν έξοχικόν κτήμα του και έν είνε συνουδέσει τόν πύτερροί των είς τού Λελάν.

*Έ τί συμβαίνει με ήρώσητην ό Φέρβος τόν Βάλλουν, έστις έβρίσκατο παρά τήν συνειθεία του πωπηλής και σκίθρωπός

— Έχεις έρξιν νά με άκούσης ;

— Βίβαιε, άλλά νά είνης μετ' έμου είς τήν κρεββατοκάμαρά μου και νά μεύ τά πής έν ή 99 έαθώμεν, διότι θά ευνήθωμ ένωρίς αούρίον μαν- τεύω έμωσ τί θά μεύ πής.

Ό Γεώργιος λίγων ταύτω, μετέθε είς τόν κοιτύνά του, έκλεισθημένος ύπό τού φίλου του.

— Πώς μαντεύεις ;

— Τό έίμεν έθες ή αήρας.

— Τι πρῶγμα ;

— Ότι αγαπήε τήν Λελάν.

Ό Βάλλουν έρθρίτερον εϊδέποτε είχεν εί- πεύ είς τόν Γεώργιον τίποτε πώς έθις τό έγνώ- ρίζον ;

— Έπί τίλους και τήν αγαπή, διότι νά τό κρῖμα ;

— Και τί θίλεις εύρα από μένα ;—Νά με συμβουλεύσεις, διότι έπραγα χολήπητα από τήν γρηή.

— Πώς τήν εζήτησε από τήν μαμά της ;

— Ναι άπίθε κατά τās 10 εβρίθη, τυχαίως μόνος μετá τής Ίωάννας και σαλλέζας έλο τό θέρρος μου τήν ήρώσητην έν είνεταί νά γίνη ύβια ή μου, αούτη έμωσ έπαρῆθη και έπιση ή πλησίον ό καταρμένιος ό Κρίς με άφρακεν ά- πωτόμωμ, είντε εύρηκα τόν πατέρα της, ό όπίθος έμάζωνε τής τρέπουλας από τό τραπέζι, έπίθι είχαν εόγει πλέον οι προσκεκλημένοι και τού ώμίλησα διά τήν κόρην τήν και τήν εζήτησε είς γέμον. Ό γέρος έραυλίος κάτι τι έτε άηλαθή τόν κολακεία πολύ ή πρώτισίς μου, άλλ' έτε μόνος ή γυναικά του μπορεί ν' άποφασίση, και είς αούτη πρηναι ν' άποταινώ. Φαντάζεσαι

πλέον τήν στενοχωρίαν μου νά έφάλησω με τήν γρηή. Ό γέρος τήν έβράδουε και τήν είπε, έτε θίλα νά τής είπω κάτι ιδιαιτέρος και πούή με προσκελλασιν είς τό μαριέ παλονάκι και έστθή έρθίθ, ένά με άναγκάση και μένα νά σταθώ έρ- θος. Μόλις τής είπω διά τήν Ίωάνναν εζήτήησε πρής με βλίμωμ θουμασπατό και ύπερβίος και άπέτρησε έμώμωσ, έτε τήν κήρη τήν τήν έχτι μεσάφθη, έτε έν μπορεί νά τίε άήθη νά γρηή από τό Παρσί, πρής μελλέτι νά πής τήν Ίω- αννά και έτε άποτίται έτε άναγκάζεται ν' άπορξίση τήν πρόφασί μου. Έγώ τήχρησε έσπίθη τή σπηγή και μόλις πρόσθατα νά τής εί- πω νά με με άπείλητη έμώμωσ, άλλά νά συνεκρῆ μετá τής θ.γατορί της και νά με ά- παντήση αούριν. Μι άναγκούτις έί' έλατρός αλίεως τής κεραλής και έπορξίθη έν ή έγώ έ- τραγα καταζωλιερίων Συμβούλων με τώρη, τί νά κίνω ;

— Με κίμω, έτε ή έρημια είνε άρατά παρής μόνεζουτέ τα και πύ

— Αούτη είνε ή συμβουλή, τήν όπείων έπερ- μετι από τίνα ;

Ό Φέρβος έσπίθη έτε έκπερξε έπραγα ένω- ανών είνεσι είνεσι έκπερξόν διά τόν Τζίν και έκαυμύριτες μετίζω τών είνετων.

— Έμ και τί ήθελε νά σου άπακῆθη ή γρηή ή α. τή θείων της νά είνεση τήν κήρη σου εί ένά έμπερξο στην Ίωαννά, πρής είσόδημα έχτι τούλάχιστον έκαί ; γρη ν' άκούσωμεν ;

— 99 χιλιάδες δολλάρια τό χρέον.

Και νυμάζεις έτε, μ' αούτά είνεπορξί νά είνε- τρηθή τούζωγν καταρμεθίμωμ ή μάλλον κηκο- μεθίμωμ έν τή Ίωάνναν ; Έάν τούλάχιστον μπορείς νά είνεμωσ τό έμπερξίον σου στην Ίωαννά και ν' άποκατασταθής είνω κάτι μπο- ρείσαι και έγώ νά μεσολαθῆτω στην κήρη Λελάν.

— Γεώργε μεσολάθρησε και θά έμαι αίνωίως καλάθος σου.

— Με πώ, τί θίλεις νά τής πω ;

— Πίε θά καταρθίτω νά έκατασταθώ έν Παρισίος, έτε θά κίρηθ έθρωμωσ ό όπείος θά

με έκαυμύριτες νά μεταβίβασι τό έμπερξίον της Χατεζάτης.

Είς τās λίξεις ταύτας Ισκαθώμωσιν ό Φέρβος — Πάλιν τά ίδια έγαμον

Έσπίθη άνω και αούτός θίλεις νά τόν είνε- κίλωμ έγώ ; έγώ νά χρησιμαίω πάλιν έτε έρ- γωνομ είνεμωσιν έλλομ ;

Ό Τζίν ένε παρατήρησε τήν μεταβολήν ταύτην τού φίλου του, έτε είνον άπερξορμένιος ύπό τών νίνον εκείθων των, τήχθη καλή νύστα είς τόν Φέρβον και κατακλήθη έμώμωσ ένά κατα- πρῶση κατά είνεων τά νία σχημά του τής δια- λύσεως τών έν Χατεζάτη έπιχειρησιών του. Ό Φέρβος εζήθη έσπῆμωσ και Ισκαίκεν εί έθης καρξίος είς τόν είνεθλον και Θωμάν Γράχομ και Τζίν Βάλλουν, είντε προσθηάμετο, έτε θά ε- γρίετατο νίαν άραμίζιν κα ήτε άπορατομμένιος νά με είνεση πιντόραν.

Τήν Ισκαίμεν πρηναι μετίζη είς τό έξοχικόν τόν κτήμα πρής κωνγασιών έν ή ό Βάλλουν, συμβουλεύόμενος τās σμησιόσις των έρχίζε νά καταρξίη τούς λογαρισμοίς του έί' έν άποδει- κνέει έτε είνε χρησιμαίω κεράλεια κωλορη- ρούσα έν Χατεζάτη 250 χιλιάδων δολλάρων, έτε εί είνετων 200 χιλιάδες εζέλωμ νά με- σταπειθώμιν έντός 3 μηνών και οι λοιπαί 50 χιλιάδες ήταν άποκῆθησι έν Εύρώπη έντός έσοσι είνεπρκετίαι, συνειπῶσ έν είνεκατό τις νά κατα- θίση είς ματητά 50 χιλιάδες δολλάρια θά έκέρ- ζιζε τά διπλάσια, αούτός έτε θά έγαθίετα ώς συνειπαιρόν του τόν Θωμάν Γράχομ και θά ένε- λάμβανεν ό έθης τό έν Παρισίος ύπικατάστρημα, ύπερ διά τού ένω ζανείου θά έβρουε. Είργάθη σχεδόν έθην τήν ήμέραν είνεπινδῆτης, άπορθεμῶν τό ζῶμα και λαθίον του, έτε είνεκαίεσεν είχε πλέον κωκαίτοι και ό Βάλλουν, εζήθην, όπως γυμασίση, είντε κατά τήν τακτικήν τής είασις Φέρβου έμαγείμενον είναι μόνον τά τού προγέ- μωτος.

Ό Φέρβος έργησε νά Ισκαίθη έν τής έδρω- μής του και ό Τζίν έμαγείθη νά τόν ένωρίνη μετρη τού μεσουαίτιου. Άρξ γε έκρίνεσαι και έργησαν έπίτηθε πρής άπορξίθη τής έπίθρωμής ;

Τό εἶδαιον εἶναι ὅτι ὁ Γεώργιος σπύρα δυσχερ-
ετήθη, ὅτε εἶρε τόν Τζών ἀναμένοντα αὐτόν ἐν
τῇ γραφίᾳ του καί ἀπότησε διὰ γρολλίσματος
εἰς τόν χαρτευσμένον ἱκάνου. ὍΤζών ἀρωμαίνεται
εἰς τὰς προτάσεις του ἔρχιστε ἀμέσως ἐν τῇ
ἀναγκαστικῇ τῇ χαρτῇ, ἅτινα συνέταξε καί τῇ
ἐπιχειρήσει ἐπὶ τέλους καί τὸ ὑπόμνημα ἐν ᾧ
προτίθει τὴν συνομολόγησιν δανείου ἐκ 50 χιλ.
δολλαρίων καί τῆς πρόσληψιν ὡς συνεταίρου τοῦ
Θωμᾶ Γράχαμ, νομίζων ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο
θὰ πύχρησται τὴν φέρουσαν.

Ὁ Γεώργιος ἔχει εὐτυχῶς καί συνωφρυσ-
μένως τὸ ὑπόμνημα καί ἐφαλλομένως τὰχίως,
ὁ ἔχει δὲ ἀποδοθεὶς ὡς ἐν συντάξῃ ὁ Βιλλέτιν.

«Δὴν βλέπω κατὰ πόσον θὰ συνετέλεθ' ἡ με-
ταβολὴ αὕτη τῆς καταστάσεώς σου ἐν μαλακ-
κότη τῆν ὑποψήριαν παιθιρῶν σου εἶπει ἐπὶ τέ-
λους βραδείως ὑστερὰ πρίπει νὰ σοῦ πῶ, ὅτι
εἶμαι καί ἐγὼ εὐδόμενος τοῦ ἔμποριου καί τῶν
πραγματικῶν ἔργασίων καί ὡς τοιοῦτος ἐπὶ
ποδα δύναιμι νὰ σοὶ ἀποδείξω πολλά κινδύ-
νια τῶν ἀ/σμῶν σου ὡς πρῶτῶ. Πρῶτον ὑπο-
λογίζεις τὴν περιουσίαν σου εἰς 250 χιλ. δολ-
λάρια, ἐν ᾧ παραχωρεῖς τὰ ἥμισυ αὐτῆς ἀντὶ 50
χιλ. δολλαρίων, ὁ Διὰ δὲ ὁ ἄριστος εἶναι τραπέζι-
της θὰ ἰσχυρῶς ἀμέσως τὸ παθρὸν τῶν ἐπιτηρη-
μάτων σου καί θὰ ἀποπειρήθῃ ἰκανοῖ με Τζών
παρατήσῃ τῆς τῆς ἑαυτοῦ ἐν εἶναι διὰ τὸ ἄν-
τια σου.

Ὁ Βιλλέτιν ἐπιείδισαι σερβωνικῶς καί προσέ-
δραξεν ἀνεως τὸν φίλον του.

«Καί διὰ τὸ δάνειον τῶν 50 χιλ. δολ. τί
λέγεις μοι τὰ δανεικῆς αὐτά, ἵνα ὑποστηρίξῃ
καί ὁ Θωμᾶς;»

Ὁ Γεώργιος ἐκαθερώμενος, εφίλε μου ὑπερ-
βάλλεις τὴν περιουσίαν μου. Ἐγὼ ἔχω διασκορ-
πισμένα τὰ χρήματά μου καί ἐν δύναιμι ἀνευ
ζημιῶν νὰ συγκεντρώσω τίσον μίγα ποσόν».

«Πολὺ καλῶ Γεώργη μου ὅς μὴ ἐμολήθωμαι
πλέον περὶ τούτου. Οἱ δὲ ὡς φίλοι ἐχωρίσθησαν.
Ὁ φέρους ἀν καί ἦτο ἀργῶ μετῴθη εἰς τὴν λέσχην
ὅπου ἵνα διασκεδῶσθ τῆν δυσθυμίαν του, ἔλαθε
μέρος εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον. Κατ' ἄρχας μὴν

ἐαίρηται, κατόπιν ὅμως ἔλαθε μίγα ποσόν, ἐν
ἐπὶ ἔλαθε πῶσον ἐπὶ ἔλασαν ἐπὶ μίαν ὄραν ἀξιο-
κόπως, ἦτο τετραραγγέλιος καί τὴν ἔτυπται ἡ συ-
νομήσις διὰ τὴν διαγωγήν του πρὸς τὸν Βιλλέτιν.
Μάτην προσέπαθε νὰ πείσῃ ἑαυτόν ὅτι καλῶς
ἔπραξε, μίαν ἐπιδομαχὸς φωνὴ τῇ ἔλαγε ἡδύνασι
διὰ τοῦ δανείου αὐτοῦ ἐκ ὑποχωρήσει πῶς ἴσται
εἶλον καί ὅτι θὰ ἔλασε τὰ χρηματὰ σου.

(ἀκολούθει)

Ο ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΥΙΟΣ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ

ὑπό

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Σ. ΠΡΟΤΟΝΑΛΤΟΥ

Πρὸ ὀλίγου χρόνου εἰς καλὴν ἐπιδομαχίαν Κό-
ριος, περιεπάτει ἐντός ἐντὶ ἀδερμαντοπώλειου.
Ἦτο μετῴθη, μελοχρῶνικῆ ἢ μάλλον ἠλιοκροῦς
ὄψεως, καλῆς συμπεριφοράς, καί εὐγενεὶς πα-
ρουσιαστικῆ. Ὁ ἰσχυρῶς τοῦ καταστήματος
ἔμειλε μετὰ γρηνοῦς τινος κυρίας ἐπιδομαχίαν
παιθίμως, ἦτοι ἐπέσκηθη τὸ κατῶστημα διὰ
μερικῆς ἐπιδομαχίαν τοῦ ὁρολογίου της, τὸ ὁ-
ποῖον ἦτο ἐπὶ τῆς ἐργαστικῆς τραπέζης, καί ἦτο
τὸ ἀντικείμενον τῆς συνδιαλέξεως μεταξὺ αὐτῆς
καί τοῦ ἀδερμαντοπώλου. Ὁ εὐγενὴς ἔτινος μὴ
ἐπιθυμῶν νὰ διακείῃ τὴν συνδιαλέξιν, διακαί-
δαξε περὶ τῶν εἰδῶν τινὰ ἐν τῷ καταστήματι·
ἀλλ' ὁ κύριος (τοῦ ἐργαστηρίου) εὐχέται σφί-
γῶσαν περὶ τῆς κυρίας, διὰ νὰ τὴν ἀφῆσθ ἐπὶ
ἐν λεπτόν, ἐπιδομαχίαν τὸν ἔτινος καί τὸν ἠρότερον
τί ζητεῖ. Τότε ὁ ἔτινος ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ κόλπου
του ἐξηρημένον διὰ μίαν μελοχρῶνικῆς ταινίας, ἐκ
τοῦ τραχήλου του μικρὰν τινὰ θήραν, ἢν αὐτῆς
ἦναι καί ἔλαθε, ἐξ αὐτῆς μίαν ἀρχαίαν τὴν ὁ-
φῆν ἐξ ἐρυθροῦ μελοχρῶνικῆς ἐπιδομαχίαν, ἦτοι ἐπὶ
εἰς περιστασιακῶς καρδίας, καί ἦτο ἐπιδομαχίαν μὴ
συμματόπλεκτον ἔργον, ὅστις περιέβαλλε τῆς
περὶ τῆς ἑαυτοῦ τινῶν σχηματισθέντων καρ-
διῶν καί ἄλλων σχετίων. Παρουσιάζων τὴν
ἐπιδομαχίαν εἰς τὸν ἀδερμαντοπώλην, ὁ ἔ-
τινος παρατηρεῖτο, ὅτι καίτοι τὸ πρῶτον ἦτο

μελοχρῶνικῆ, ἡ ἀξία του εἰς αὐτόν ἦτο ἀναποσπ-
τος· καί ὅτι ἐπιδομαχίαν μικρὰν τινὰ βλάβην,
ὑπερπεθίμαι νὰ τὸ διαρῆσθ. Ἡ παιθίμως ἐπιδο-
μαχίαν κυρία, ἐν εἶχεν παρατηρήσει τὸ πρῶτον
τοῦ ἔτινος, ἐπιδομαχίαν ὅτι ὁ ἀδερμαντοπώλης ἀ-
πεμακρῆθη αὐτῆς, ὅτι ἐπιδομαχίαν παρατηρήσει
τὸ κοσμηματὰ ἐν τῷ ὑαλίῳ θήρης ἐπὶ τῆς ἐργ-
ματικῆς τραπέζης. Ἐν ᾧ ὁ κύριος ὡμίλει εἰς τὸν
ἀδερμαντοπώλην, ἐξήταται τὴν ἐπιδομαχίαν εἰς τοῦ
ἐπιδομαχίαν του καί ἦτο ἔτιμος νὰ τὴν ἐπιδομαχίαν
ὁποῖαν ἡ κυρία ἔλασε τὸ βλήμα τῆς, καί τὸ
πρῶτον ἔλασε αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐπιδομαχίαν, συν-
λαθε πῶροντα τοῦ ἔτινος τὸν βραχίονα, ὅτι τὸ
πῶρον τῆς ἔλασε ἐκ παραχῆς· Ἐξήταται τῆς
μακατικῆς τινος κρουσῆς, καί αὐτῆς ἔλασε ἀντι-
σθησις εἰς τὰς ἀγκυλάς τοῦ ἔτινος. Μεταρῆθη
ἀμέσως εἰς τινος παρακαταθήκην αὐτοῦ καί ἐν
βραχίον ἢ φιλοφροσύνη εἶχεν ἀποκαταστήσει
τὰς ἀποκαταστάσεις θεραπείας. Τότε ἐπιδομαχίαν
ἀναρωτήσας, ἐρωτήσας, καί ἐξήταται ἐν ἀποκα-
τατικῇ διαλόγῃ. Διὰ μίαν λέξιν, μίαν μῆτρῶν εἶ-
ρε ἵνα πρὸ πολλοῦ ἀποκαταστήται ἡ ἔτινος. Ἡ ἔτι-
μος εἶναι εὐνομος.

Πρὸ τριάκοντα πέντε ἔτινος, εἰς κύριος μετὰ
τῆς συζύγου του, καί μετὰ τῶν ὄντων τέκνων του
εἰς ἕνα καί μίαν θηρατῆς κατόπισθεν εἰς μι-
κρὸν τι χωρίον εἰς Μονmouthshire. Ἡ θηρατῆς
ἦτο μίαν ἐκ τῶν γοργατικῶν τινῶν διὰ τὸ ὅτι
αὐτῆς τὸ χωρίον ἐργαζέται. Διὰ πῶροντα τοῦ
ἔτινος καί τῆς συζύγου, τοῦ ἔτινος καί τοῦ ἔ-
τινος

ἔτινος, παρατηροῦντο ἑαυτὸν εἰς θηρατῆς, ὅτι πῶροντα
τὸ ἔτινος μετὰ τοῦ γοργατικῶν, καί παρατηροῦντο
πάντοτε μετὰ εὐχρηστοῦ σφραγίσματος.

Τὸ εἶδος τοῦ ἔτινος τοῦτο ἐν ἦτο μίαν
ἀλλ' ὁποῖον διὰ τὰς ἀποκαταστάσεις τῆς ἀποκα-
ταστάσεως καί αὐτῆς τῆς ἀποκαταστάσεως, καίτοι ἀποκα-
ταστάσεως εἰς ἐπιδομαχίαν ἔλασε βίον, ὁ κύριος εἶχε
ἐν μερίδιον εἰς τινος ἔπιδομαχίαν τράπεζαν τοῦ
Λονδίνου, εἰς τῆς ὁποῖας ἦτο ἐπιδομαχίαν ἔπιδομαχίαν.
Τὸ μερίδιον τοῦτο ἦτο ὁ προρισμὸς τοῦ ἔτινος τοῦ
πρὸς αὐτῆς εἶχεν ἔπιδομαχίαν τινὰ εἰς τὸ ἀν-
τιδομαχίαν διὰ τῆς ὁποῖας ἔλασε νὰ πρῶτον τῆς
θηρατῆς του. Ἀρ, εἰ αὐτῆς πρῶτον διὰ
τὸ τίνα του, ὅτι εἶχεν εἰς τὴν ἔπιδομαχίαν,
νὰ ἀποκαταστή τὴν ἔπιδομαχίαν καί ἀναποσπῆ αὐτῆς
καί τῆς συζύγου του κατὰ τὴν γοργατικῶν τῶν ἔ-
τινος. Ἡ θηρατῆς ἦτο τότε ἐπὶ ἔπιδομαχίαν, ὁ
κύριος πῶροντα, καί ὁ γοργατικῶν εἰς ἔπιδομαχίαν,
καθ' ἣν ἡ ἔπιδομαχίαν τῆς ἀποκαταστάσεως ἐν εἶναι
κατὰ. Ἀποκαταστάσεως καί ὁ κύριος καί ἡ θηρατῆς ἐπι-
δομαχίαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἔτινος εἰς ἀποκαταστάσεως
γῶντας ἦταν φιλοφροσύνη γοργατικῶν. Τούτων
ἦτο ἀποκαταστάσεως διὰ τῶν ἔτινος νὰ ἔλασε μίαν ἔπιδομαχίαν
ἐπὶ τῆς ἐπιδομαχίαν, καθ' ἣν τὸ πῶροντα ἐπιδομαχίαν
νὰ διελθῶσιν εἰς τὴν εἰς τὴν ἔπιδομαχίαν ἔπιδομαχίαν ἦτοι
εἶχε μίαν ἀποκαταστάσεως ἐκ δὲ ἔτινος καί μίαν ἔπιδομαχίαν
ἔπιδομαχίαν ἔπιδομαχίαν ἢ εἰς ἀποκαταστάσεως τῶν, ἐπιδομαχίαν
καί ἔπιδομαχίαν τῆν ἔπιδομαχίαν εἰς τὴν εἰς τὴν
τοῦ πατρὸς τῶν μετ' αὐτῶν.

(ἀκολούθει)

ΛΥΣΙΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ 1^ω ΦΥΛΛΑΔΙΩ ΤΗΣ
«ΑΚΑΝΘΙΔΟΣ» ΠΡΟΤΑΘΕΝΤΟΣ
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ

Ποῖον εἶναι τὸ ἐλάχιστον ὕψος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἔχη ἐπιπέδον κἀπόπτερον, τεθειμένον καθέτως, ἵνα πρῶτον ἐμπροσθεν αὐτοῦ τοῦ κατόπτρου βλῆται αὐτὸν ἐν τούτῳ διὰ τῆς ἀνακλάσεως ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν.

Λύσις: Ἐστω Δ ἡ κορυφή τῆς κεφαλῆς τοῦ ἰσταμένου ἀνθρώπου. Β οἱ πόδες καὶ Ο ὁ ἀφθαλμὸς του, ἀπέναντι τοῦ ἐπιπέδου κατόπτρου ΚΚ'.

Τὸ Δ θὰ σχηματίσῃ τὸ εἰδωλὸν του ἐν τῷ συμμετρικῷ του Δ' εἰς ἃ σημεῖον διὰ τῆς ἡ ἀκτῆς τῆς ἀνακλάσεως ΝΙ θὰ πρῶτον τὴν (ν) τοῦ Δ καθέτων ΛΡΑ ἐπὶ τῆς προτεινόμενης τοῦ κατόπτρου ΚΚ' ἑστῆς καὶ τὸ σημεῖον Β θὰ σχηματίσῃ τὸ εἰδωλὸν του ἐν ἴσῳν συμμετρικῶν ὡς πρὸς τὸ κἀπόπτερον καὶ εἰς τὸ σημεῖον Β', καὶ πάντα τὰ σημεῖα τῆς ΑΒ θὰ σχηματίσῃσι τὸ εἰδωλὸν των ἐπὶ τῆς συμμετρικῆς τῆς εὐθείας ΑΒ διὰ τῆς ΑΒ'.

Ἡ δὲ εὐθεῖα Α' Β' θὰ ἰσοῦται τῇ ΑΒ ἵνα καὶ τῶν ὀρθογώνιων ΑΡΡ' Β καὶ Α' ΡΡ' Β' ἴσων ἴναι ὁ ἀφθαλμὸς Ο τοῦ παρατηρητοῦ παρατηρήσῃ τὸ εἰδωλὸν τοῦ ἀναστῆματός του ἴσον πρὸς τὸ ἀνάστον τὸν, πρῶτον τὸ κἀπόπτερον ΚΚ' νὰ τοποθετηθῇ ἐν τῇ γωνίᾳ Α' ΟΒ' (ἴσος ἐν τῇ γωνίᾳ τῶν ἀκτῶν ἐν τῷ ἀφθαλμῷ Ο πρὸς τὰ ἄκρα τοῦ εἰδωλοῦ Α' Β') καὶ ἐν τῇ τμήματι τῆς εὐθείας ΡΡ' τῇ περιλαμβανομένη ὀΑ'.

Ἐπειδὴ ὁμοῦ ΟΚ = $\frac{2}{2}$ καὶ

$$\frac{Α' Β'}{ΚΚ'} = \frac{ΑΒ}{2} \quad (\text{ἐπειδὴ ἴσων ἐστὶν } Α' Β' = ΑΒ)$$

εἶναι ὅμοια. Ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι ἡ θέσις τοῦ κατόπτρου ὀρίζεται ἐν τῶν σημείων ΚΚ', εἰς τὴν ὁποῖα αἱ ὀΑ' καὶ ὀΒ' τέμνονται τὸ ἐπιπέδον ΡΡ'. Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἡ ΚΡ' εἶναι τὸ ἴσιον τῆς ὀΒ, ὡς εἰσίνεστι ἀπλοῦστα ἐκ τῶν τριγώνων ΒΟΒ' καὶ ΒΚΡ' πρέπει νὰ τοποθετηθῇ τὸ κἀπόπτερον εἰς θέσιν τοιαύτην, ὡστε νὰ ἀπέχη τοῦ ὀριζοντίου ἐπιπέδου παράλληλον ὡς πρὸς τὸν ποσοτήτων καὶ ἐμπροσθεν του, κατὰ τὸ ἴσιον τῆς ἀποστάσεως τοῦ ἀφθαλμοῦ ἀπὸ τῶν ποδῶν.

ΝΙΚΟΣ Δ. ΣΠΕΤΤΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΛΓΕΒΡΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ Δ'

Α' ΠΕΡΙ—ΠΡΟΒΛΩΝ

Λύσις

Προβλήματα πρὸς ἀσκασιν

1^η) Εἰσὶν τὸ ἄθροισμα πάντων τῶν ἀκεραίων ἀριθμῶν ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τοῦ n.
Τούτοις ἐπιπέδον νὰ εὐρωμεν τὸ ἄθροισμα τῶν

ἀριθμῶν 1, 2, 3, 4, ..., n ἐπειδὴ εἰς τὴν σειράν αὕτη τῶν ἀριθμῶν τῶντων 1, 2, 3, 4, ..., n, ἀποτελεῖ $\frac{1}{2}$ πρόδον, εἴναι νὰ διασπείρωμεν εἰς τὸ περι $\frac{1}{2}$ πρόδον κεφάλαιον τῆς Ἀλγέβρας καὶ ἐπιπέδον εἰς τὸ τῶν $\frac{1}{2}$ πρόδον τύπον

$$(2) \quad K = \frac{\sqrt{(n+1)}}{2} \quad \text{παρασῶντες διὰ } K \text{ τὸ ζήτη-$$

ἄθροισμα, n τὸ πλῆθος τῶν ἄρων, a τὸν πρῶτον ἄρον τ τὸν τελευταῖον ἄρον, νὰ ἀντικαταστήσωμεν τὰ ἄγνωστα τοῦ δευτέρου μέλους τοῦ τύπου (2) $\frac{\sqrt{(n+1)}}{2}$ διὰ τῶν γινώ-

στῶν τοῦ προβλήματος, ἔπειτα θὰ ἴχωμεν :

$$K = \frac{\sqrt{(1+n)}}{2} \quad \text{Διὰ τὴν εὐρωμεν τὸ ἄ-$$

θροισμα τῶν ἄρων ἀξιοῦσης ἀριθμητικῆς $\frac{1}{2}$ πρόδου, λαμβάνομεν τὸ ἄθροισμα τοῦ πρῶτου καὶ τελευταίου ἄρου, τὸ ὁποῖον πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ τὸν τελευταῖον καὶ διαιροῦμεν διὰ 2.

2^η) Εἰσὶν τὸ ἄθροισμα τῶν n πρώτων ἄρων ἀπὸ τοῦ 1 καὶ ἐπιπέδον.

Ἐστὼ ἐπιπέδον ἡ $\frac{1}{2}$ πρόδου : 1, 2, 3, 5, 7, 11, ...

Ἰνωστὸν εἶναι ὁ τελευταῖος ἄρος ἴσοιται μὲ τὸν πρῶτον ἐπιπέδον κατὰ τὸ γινώμενον τοῦ λόγου ἐπὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἄρων διὰ τῆς

$$x = 1 + (n-1) \cdot 2 = 1, -2n - 2 \quad \text{ἢ} \quad x = 2n - 1$$

Τὸ δὲ ἄθροισμα ἴσοιται μὲ τὸ ἡμισθροισμα τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ πλῆθος ἐπιπέδοντες ἐπὶ τὸ ἄθροισμα τῶν ἄρων τοῦτο ἴστιν :

$$K = \frac{\sqrt{(1+2n-1)}}{2} \quad \text{ἐπιπέδοντες τῇ}$$

$$K = \frac{1+2n-1}{2} = \frac{2n}{2} = n \quad \text{τοῦτο δ' ἴστιν}$$

καὶ τὸ ζητούμενον.

3^η) Θίλων τις νὰ ἀνορθῇ ἡμεῖς συντάξωμεν μετὰ τῶν ἄρων τῶν αἰτίων. Διὰ πρῶτον ἄρων τοῦ βῆθους νὰ πληρῶν ἡ ἀραχμῆς, διὰ

τὸν δευτέρον 10, διὰ τὸν τρίτον 15 καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς καθ' ἑκάστην ἐπιπέδον ἀραχμῆν ἡ ἀραχμῆς περισσοῦτερη. Τὸ ἄνω εὐρεθῆ εἰς βῆθος 18 ἀραχμῶν. Πόσον θὰ πληρῶν;

Λύσις: Ἡ τοῦ προβλήματος πρόδου ἴσος ἐστὶν : 5, 10, 15, ... ἢ λέγεται 5

Ἡρώτων πρέπει νὰ εὐρωμεν τὸν τελευταῖον ἄρον ἴσος νὰ ἐπιπέδοντες τὸν (ἐπὶ τῶν n $\frac{1}{2}$ πρόδου) τύπον (4) $x = n + (n-1) \cdot 5$ παρασῶντες τ τὸν τελ. ἄρον, a πρῶτον, n τὸ πλῆθος καὶ ω τὸν ἡ λόγον, ἀντικαθιστῶντες ἡ ἀπὸ n, (18-1) ἀπὸ (n-1), 5 ἀπὸ ἡ, ἐπιπέδοντες $n + 17 \cdot 5 = 90$ γινώσκοντες εἰς τὸν τελευταῖον ἄρον $n = 90$ θὰ εὐρωμεν καὶ τὸ ἄθροισμα κατὰ τύπον (2) ἀντικαθιστῶντες πάλιν 18 ἀπὸ n, 5 ἀπὸ a, καὶ 90 ἀπὸ τ.

$$K = \frac{18 \cdot 5 + 90}{2} \quad \text{ἢ} \quad K = 9 \cdot 5 + 90 \quad \text{ἢ} \quad K = 855$$

Ἄρα 855 ἀραχμῆς θὰ πληρῶν.

Ἡ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΗ ΡΙΞΑ ΤΟΥ X.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

ΦΥΣΙΚΗΣ

10^η) Ποῖον μέγεθος πρέπει νὰ ἔχη τὸ ἐκκρεμὸν ὀριζοντίου τινός, ἐν Ἀθήναις, ἵνα ἐκάστη αἰώρασις γίνεταί ἐν χρόνῳ $\frac{1}{2}$ τοῦ δευτερολέπτου;

11^η) Ἐπὶ ἐπιπέδου κατόπτρου περὶ εἰσὶν ἐπιπέδοντες σφαιρικοῦ, προσπίπτει ἀκτὴς τις καὶ ἀνακλάται. Ὅταν τὸ κἀπόπτερον σφαιρῆς κατὰ γωνίαν τοῦ φ μεταβάλλεται ἡ γωνία τῆς ἀνακλάσεως καὶ πόσον;

12^η) Τὸ εἰδωλὸν ἀντικαθίμενον τινός κατὰ τὴν ἀνακλάσεως ἐπὶ τινός κατόπτρου ταυτίζεται μετ' εἰσὶν ἀντικαθίμενον, ἐπιπέδοντες διὰ μέτρον εἰσὶν τινός ἀκεραίου, σχηματίζουσα γωνίαν P μετὰ τοῦ κατόπτρου. Ποῖα εἶναι ἡ ἀπόστασις μετὰ τῆς γωνίας τοῦ ἀποκρίσεως τῶν ἀντικαθίμενον πούτων καὶ τῆς P.

ΝΙΚΟΣ Δ. ΣΠΕΤΤΕΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΛΓΕΒΡΑΣ

13^η) Δραχμὰι 5600 τοκίζονται πρὸς 5 ⁹/₁₀ κατ' ἔτος, πόσαι γίνονται μετὰ 100 ἔτη;

14^η) Κεφάλαιον ἐκ 38000 ἰτακίθη σήμερον πρὸς 4 ¹/₂ ⁹/₁₀ καὶ ἕτερον ἐκ δραχμῶν 99398 πρὸς 3 ¹/₂ ⁹/₁₀ μετὰ πόσα ἔτη οἱ ἀξίαι τῶν κεφαλαίων αὐτῶν ἴσισθῆσονται.

15^η) Πόσα ἢ παρῶσα ἀξία ἐπιτοκισθησάτων ἀποδοσέμενων εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους, ἂν τὸ μὲν πρῶτον εἶται κ, τὸ δὲ δεύτερον ακ, τὸ τρίτον ακ², τὸ τέταρτον ακ³ καὶ οὕτω καθέξῃς τὸ δὲ ἐπιτόκιον 100 τ;

Εἶρῃν τὸ χρεώλυτρον, δὲ ὅ ἀποσβέννεται ἐν 88 ἔτεσι χρεὶς 200000 τοῦ ἐπιτοκίου οὕτως 5 ⁹/₁₀ κατ' ἔτος.

Η. Χ. ΠΑΠΑΔΑΚΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
Τελευτήτης τοῦ Γυμνασίου

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΑΚΑΝΘΙΔΟΣ»

Κοινὸν Κεῖν **συνδρομητὰς**. Αἰτούμεν συγγνώμην διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου, προέβρισαν ἕκαστα τῶν ἐσφῶτων Ἑπαναλαμβάνομεν δὲ καὶ πάλιν ὅτι τὰ καθυστερούμενα φύλλα τῆς λαβῆς α' τριμηλίου τῆς Ἀκανθίδος θὰ συμπληρωθῶσιν ἐν τῇ ἐπιεῖρῃ τριμηλίῃ. — Παρακαλοῦνται οἱ ἔχοντες ἀγγίλιας τῆς «Ἀκανθίδος», νὰ ἰσοτρήθωσιν ἑμὲ ταῦτας. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὴν Εὐγενιστάτην κυρίαν Ε. Λγ. Σ. δὲ ὅσας συνδρομὰς

εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς κάμῃ. — Εὐχαριστοῦμεν ὑπερῶς τοὺς ἐν Σέρφ. νέους ἡμῶν συνδρομητὰς διὰ τὴν προθυμίαν καὶ τὴν εὐγένειαν αὐτῶν.

Ὡσαύτως εὐχαριστοῖ ἡ «Ἀκανθίς» ἐκθύμως τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. Στ. Σ. διὰ τὴν πλήρη εὐγενεῖαν προθυμίαν ἣν ἰδεῖτε τοῦ νὰ ἐκπληρῶσῃ τὴν θερμὴν παράκλησίν τῆς.

Καθοσιώμεν γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. μαθητὰς συνδρομητὰς ἡμῶν ὅτι τὰς λύσεις τῶν μέχρι τοῦδε προταθέντων ζητημάτων δεχόμεθα μέχρι τῆς 15 Μαΐου ε. ε. καθέτι ὡς ἡμέρα διαγωνισμοῦ τῶν Μαθηματικῶν ἀρίσθῃ ἢ 20ῇ Μαΐου. Οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι μέρος εἰς αὐτὸν παρακαλοῦνται νὰ στείλωσι τὰς λύσεις αὐτῶν ἱεραθίμως. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Μαΐου θὰ ἐκδοθῇ φύλλον περιλαμβανόν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαγωνισμοῦ, τὰς λύσεις ὅλων τῶν προταθέντων ζητημάτων, τὰ ἑτάματα τῶν λυτῶν, ἢ τὰ ψευδῶνμα αὐτῶν (γνωστῶν ἢ μὴ ἡμῶν τῶν ἀληθῶν ἀσμάτων) καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ βραβευομένου δὲ ἰνὸς ἑσφῶτου χρυσοῦτου βιβλίου ἐκ τῶν τοῦ Καμ. Φιλομαθητικῶν.

Παραδίδονται μαθηματικὰ ἀντὶ μικροτάτης ἀμοιβῆς.

Διδάκτωρ φιλολογίας δέχεται παραδόσεις μὲ λίαν συγκαταβατικὰς συμφωνίας.

Ὡσαύτως καὶ διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ. ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ; Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Συνήχ. ἐκ Σ. Κ. — JULES LEMAITRE. ΕΛΛΗ. Ἐκ τοῦ Γαλλ. συνέχισμα ὑπὸ Η. Α. Γεωργιάδου. — ΚΑΜ. ΦΛΑΜΜΑΡΙΩΝΟΣ Περὶ Θεολογίας. — Ο ΑΠΟΛΕΣΘΕΙΣ ΥΙΟΣ Διήγημα ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ Σ. Σ. Πρωτοψάλτου. — ΠΟΙΚΙΛΙΑ. — ΠΑΙΓΝΙΑ. — ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΑΙΝΔΑΟΥ, BALDWIN, Μ.Θ. ἐκ τοῦ Γερμ. συνέχισμα ὑπὸ Κ. Βαζυροῦλη, καθηγητοῦ. — ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ. — ΛΥΣΙΣ τοῦ ἐν τῇ ἑσφῶτῃ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ, ὑπὸ Ν. Δ. Σπασσοροπούλου. — ΛΥΣΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ἐκ τῶν Ησφῶτων ὑπὸ τῆς Τετραγωνικῆς Ρίζης τοῦ Χ. — ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ὑπὸ Ν. Σπασσοροπούλου. ΑΛΓΕΒΡΑΣ ὑπὸ Η. Χ. Παπαδακειροπούλου. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΚΑΝΘΙΔΟΣ.